

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis, Seu Resolutio Casuum Conscientiæ

Juxta Sacram Scripturam, Canones, Et Sanctos Patres

Continens Tractatus de Sacramentis in genere; de Baptismo, de Confirmatione, Eucharistia, Sacrificio Missæ; Constitutionem Innocentii XII. super celebratione Missarum, variaque alia decreta

Genet, François

Parisiis, 1703

Q. 8. Quotuplex est Sacrificium?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40834

De Sacrificio Missæ. Cap. I. 221

ut ait S. Augustinus his verbis: *Hujus veri Sacrificii multiplicia, variaque signa erant Sacrificia prisca sanctorum, cum hoc unum per multa figuraretur*: Atqui hoc Divinum Sacrificium impletum est per destructionem, & immutationem pretiosæ victimæ quæ oblata fuit; oportebat igitur, ut Sacrificia perficerentur per mortem, & destructionem diversarum oblationum quæ Deo in Sacrificio offerebantur; cumque Sacrificium, quod in nostris offertur Altaribus sit repræsentatio & innovatio Sacrificii in Cruce oblato, *Sola offerendi ratione diversa*, ut ait Concilium Tridentinum, perfici debet per destructionem victimæ oblatae.

S. Aug. lib. 10. de Civit. Dei. cap. 10.

Sess. 22. De Sacrif. Missæ. cap. 1.

Quæst. 7. Oportet-ne Sacrificium externum conjunctum esse cum Sacrificio interno?

Resp. Ut Sacrificium integrum sit, & perfectum, esse debet internum simul, & externum: offerre Deo Sacrificium externum sine interno, est offerre signum mendax, & umbram sine corpore, & eodem modo se gerere, ac illi qui multa promittunt sine intentione illa adimplendi, contra illud quod dicitur Joannis

cap. 4. *Spiritus est Deus, & eos qui adorant eum, in Spiritu & veritate oportet adorare.* Hic est Dei cultus, ait Divus Augustinus, *hæc vera religio, hæc vera pietas, hæc tantum Deo debita servitus.* Et idem in Psalmum 77.

D. Aug. de Civit. Dei. lib. 10. cap. 4.

ait; *Hoc enim colitur quod diligitur; unde quia Deus rebus omnibus major, & melior invenitur, plus omnibus diligendus est ut colatur, nec colitur ille nisi amando.*

Quæst. 8. Quotuplex est Sacrificium?

Resp. Quadruplex. Primum est antonomastice Sacrificium Patriæ, aut adorationis seu Latreuticum, quo agnoscimus supremum Dei in omnes creaturas dominium; & hoc Sacri-

S. Greg. in
Ezechi. ho-
mil. 20.

ficiū in lege scripta fiebat per Holocausta, Levitici, cap. 6. *Hæc est lex Holocausti; cremabitur in Altari tota nocte usque mane.* Ad ostendendum quod omnia quæ possidemus, à Deo habemus. Hoc Sacrificiū ex intimo cordis affectu offerre debent Christiani, ait S. Gregorius: *Cum enim quis aliquid suum Deo vovet, & aliquid non vovet, Sacrificiū est. Cum verò omne quod habet, omne quod vivit, omne quod sapit, omnipotenti Deo voverit, Holocaustum est.* Et ibidem Homilia 12. ait. *Qui enim sic operantur ea quæ Dei sunt, ut tamen quadam, quæ sunt sæculi, non relinquunt, Sacrificiū & non Holocaustum offerunt: qui autem cuncta quæ sunt mundi, deserunt, & totam mentem igne divini amoris incendunt: hi nimirum omnipotenti Domino Sacrificiū & Holocaustum sunt.*

Sacrificiū actionis gratiarum, seu Eucharisticum, illud est quod offertur Deo, ad ipsi gratias agendum pro omnibus Beneficiis acceptis, quibus nos licet indignos quotidie cumulat.

Offerimus etiam Deo Sacrificiū propitiatorium, ad ejus iram placandam, ad satisfaciendum ejus justitiæ, & ad obtinendum veniam peccatorum.

Denique Sacrificiū impetratorium illud est, quo misericordiam Dei imploramus, ut necessaria animæ & corporis largiatur. Hæc tria postrema Sacrificia, fiebant in lege veteri, per Sacrificia, quæ dicebantur pacifica, & per expiatoria, aut diversas hostias pro peccatis: Sacrificia pacifica instituta erant aut pro gratis acceptis, aut pro obtinendis, ac proinde erant Eucharistica, aut impetratoria. Quatuor hæc Sacrificia perfectissimo modo concurrunt in Sacrificio, quod in Altari nunc offertur, ut

De Sacrificio Missæ. Cap. I. 223

ait S. Chrysostomus : *Omnia veterum Sacrificia , nova superveniens gratia , uno complexitur Sacrificio.* S. Chrysost. in Psal. 55.

Quest. 9. Tenemur-ne ex jure naturali offerre Deo Sacrificia ?

Resp. Ut asserit Divus Thomas ; Ex naturali ratione procedit , ut quemadmodum Dominis temporalibus aliqua offeruntur in recognitionem dominii ; ita etiam Deo , tanquam supremo omnium Domino , quasdam sensibiles res in signum debitæ subjectionis & honoris offeramus : unde Sacrificiorum oblatio ad jus naturæ pertinet. Naturalis ratio dicit homini , quod alicui superiori subdatur propter defectus quos in seipso sentit , in quibus ab aliquo superiori eget adjuvari & dirigi ; & quidquid illud sit , hoc est quod apud omnes dicitur Deus. Sicut autem in rebus naturalibus naturaliter inferiora superioribus subduntur : ita etiam naturalis ratio dicit homini secundum naturalem inclinationem , ut ei quod est supra hominem , subjectionem & honorem exhibeat secundum suum modum ; est autem modus conveniens hominis , ut sensibilibus signis utatur ad aliqua exprimenda , quia ex sensibus cognitionem accipit. Et ideo ex naturali ratione procedit , quod homo quibusdam sensibilibus rebus utatur , offerens eas Deo in signum debitæ subjectionis & honoris. Hoc autem pertinet ad rationem Sacrificii ; & ideo ratio Sacrificii pertinet ad jus naturale. S. Th. 2. 2. q. 85. a. 1.

Ideoque nulla est religio , sive vera sive falsa , quæ non præceperit offerre Sacrificia in signum subjectionis quæ Deo debetur. Ex quo patet quàm deploranda sit cæcitas Hæreticorum hujus temporis , qui negantes veritatem Sacro sacri Sacrificii Missæ , quod est unicum Sacrificium exterius & visibile Christianorum ,